

๑๘ เกี่ยวกับวิธีวิจัยและข้อมูล

แหล่งข้อมูลและการอภิปราย

การศึกษาครั้งนี้ใช้ข้อมูลจาก "โครงการสำรวจการเข้าร่วมกิจกรรมและการใช้เวลาของประชากร พ.ศ. 2533" ดำเนินการโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี ข้อมูลที่ใช้เป็นข้อมูลที่ได้รับอนุญาตให้ใช้จากสำนักงานสถิติ พ.ศ. 2535 ก่อนที่สำนักงานสถิติจะจัดทำรายงานเมืองดันเจนปี พ.ศ. 2537

ครัวเรือนที่อยู่ในขอบข่ายของการสำรวจ ได้แก่ ครัวเรือนส่วนบุคคลทั่วประเทศ ไม่รวมครัวเรือนพิเศษในสถาบัน และครัวเรือนชาวต่างประเทศที่มีเอกสารถือทางการทูต

การเก็บข้อมูลใช้วิธีการสัมภาษณ์หัวหน้าครัวเรือนหรือผู้แทนของครัวเรือนที่อาศัยอยู่ในครัวเรือนที่ตกลงเป็นตัวอย่างทั่วราชอาณาจักร จำนวนรวมทั้งสิ้น 27,780 ครัวเรือน (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2533: 1)

ประชากรที่อยู่ในข่ายการสำรวจ ได้แก่ ประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป ที่อยู่ในครัวเรือนที่ตกลงเป็นตัวอย่างจำนวนประมาณ 130,566 คน

จากรายงานผลลั่งหน้าสำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2533 พบว่า จำนวนประชากรทั่วราชอาณาจักรมีประมาณ 54 ล้านคน จำนวนประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไปมีประมาณ 45 ล้านคน จำนวนครัวเรือนทั่วราชอาณาจักรประมาณ 12 ล้านครัวเรือน จำนวนประชากรเฉลี่ยต่อครัวเรือน 4.7 คน (รายงานผลลั่งหน้าสำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2533: 7)

แบบแผนการสุ่มตัวอย่าง

แบบแผนการสุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นระบบ Stratified Two Stage Sampling ในการสำรวจครั้งนี้ได้จากการสำรวจทุกจังหวัด (73 จังหวัด) โดยมีชุมชนอาคาร (ในเขตเทศบาล) และหมู่บ้าน (ในเขตสุขาภิบาลหรือนอกเขตเทศบาล-สุขาภิบาล) เป็นหน่วยตัวอย่างชั้นที่ 1 และครัวเรือนส่วนบุคคล เป็นหน่วยตัวอย่างชั้นที่สอง

1. การจัดสรรตาม

ใช้ก่อนของจังหวัดในแต่ละภาคและกรุงเทพมหานครเป็นส่วนต้น รวมมีจำนวน
ส่วนต้นทั้งสิ้น 5 ส่วนต้น คือ กรุงเทพมหานคร ภาคกลาง (ยกเว้นกรุงเทพมหานคร) ภาคเหนือ
ภาคตะวันออก เชียงใหม่ และภาคใต้

2. การเสือกตัวอย่างขั้นที่หนึ่ง

ก่อนที่จะทำการเสือกชุมชนอาคาร/หมู่บ้านตัวอย่าง ได้แบ่งห้องที่ในแต่ละส่วนต้น
ออกเป็น 3 เนื้อ ตามลักษณะการปักครอง คือ เนื้อ เทศบาล เนื้อสุขภัณฑ์ และนอกเนื้อ เทศบาล-
สุขภัณฑ์ แล้วจึงทำการเสือกชุมชนอาคาร/หมู่บ้านตัวอย่างจากแต่ละ เนื้อการปักครองอย่างอิสระ
ต่อ กัน โดยให้ความน่าจะ เป็นในการเสือก เป็นปฏิภาคกับจำนวนครัวเรือนของชุมชนอาคาร/หมู่บ้าน
นั้นๆ ให้จำนวนตัวอย่างทั้งสิ้น 2,600 ชุมชนอาคาร/หมู่บ้าน ซึ่งกระจายไปตามภาคและ เนื้อการ
ปักครองตามตารางที่ 1 ดังนี้คือ

ตารางที่ 1 จำนวนชุมชนอาคารและหมู่บ้านที่ตกเป็นตัวอย่าง จำแนกตามภาค และ เนื้อการ
ปักครอง

ภาค/ส่วนต้น	รวม	เนื้อ เทศบาล	เนื้อสุขภัณฑ์	นอก เนื้อ เทศบาล
กรุงเทพมหานคร	420	420	-	-
ภาคกลาง (ยกเว้นกรุงเทพฯ)	660	145	220	295
ภาคเหนือ	470	120	120	230
ภาคตะวันออก เชียงใหม่	695	115	125	455
ภาคใต้	355	110	85	160
รวม	2,600	910	550	1,140

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2536: 7

3. การเลือกตัวอย่างขั้นที่สอง

ในขั้นนี้ เป็นการเลือกครัวเรือนส่วนบุคคลตัวอย่างจากนั้นซึ่งรายชื่อครัวเรือน ซึ่งได้จากการนับชาติในชุมชนอาคารหรือหมู่บ้านตัวอย่าง โดยในแต่ละชุมชนอาคารหรือหมู่บ้านในเขตสุขารักษ์จะเลือกครัวเรือนส่วนบุคคล 12 ครัวเรือน และ 9 ครัวเรือนสำหรับหมู่บ้านของนอกเขตเทศบาล-สุขารักษ์ โดยวิธีการสุ่มแบบมีระบบ (สำนักงานสถิติ, 2533: 8) จำนวนครัวเรือนส่วนบุคคลตัวอย่างโดยประมาณที่ท่าการแข่งขันดังแสดงในตารางที่ 2 เป็นดังนี้

ตารางที่ 2 จำนวนครัวเรือนส่วนบุคคลที่ตกลงเป็นตัวอย่าง จำแนกตามภาค และเขตการปกครอง

ภาค/สหกรณ์	รวม	เขตเทศบาล	เขตสุขารักษ์	นอกเขตเทศบาล
กรุงเทพมหานคร	5,040	5,040	-	-
ภาคกลาง (ยกเว้นกรุงเทพฯ)	7,035	1,740	2,640	2,655
ภาคเหนือ	4,950	1,440	1,440	2,070
ภาคตะวันออก ปัตตานี เชียงใหม่	6,975	1,380	1,500	4,095
ภาคใต้	3,780	1,320	1,020	1,440
รวม	27,780	10,920	6,600	10,260

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2536: 8

หน่วยตัวอย่างการศึกษา

วัตถุประสงค์ของการศึกษาครั้งนี้ ต้องการศึกษาเฉพาะการเข้าร่วมกิจกรรม/ประกอบกิจทางพุทธศาสนาของเยาวชนเท่านั้น ตั้งนั้นจึงได้คัดเลือกข้อมูลเฉพาะประชากรที่ตกลงอยู่ในครัวเรือนตัวอย่างอายุ 15-24 ปีขึ้นไป จำนวน 15,579 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1. ตัวแปรตาม การเข้าร่วมกิจกรรมทางพุทธศาสนา ซึ่งหมายถึง การประกอบกิจกรรมทางพุทธศาสนาใน 6 กิจกรรม คือ 1) การตักบาตร 2) การสวดมนต์ 3) การถือศีลห้า 4) การถือศีลแปด 5) การฝึกสมาธิภาวนา และ 6) การฟังพระธรรมเทศนา/ฟังป้ำรูกธรรมารมณ์
2. ตัวแปรอิสระ คือ อายุ เพศ ขนาดของครัวเรือน ระดับการศึกษา ภาระการมีงานทำ ภาคที่อยู่อาศัย
3. ตัวแปรคุณ ได้กำหนด เนื่องจากต้องมีอาชีพ เป็นตัวแปรคุณ

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการศึกษา

1. ตัวแปรตาม

ตัวแปรตามใช้ตามค่าใช้จ่ายที่ใช้ในรายงานผลการเข้าร่วมกิจกรรมทางวัฒนธรรมและการใช้เวลาของประชากรไทย พ.ศ.2533 (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2536: 4-5)

1.1 การเข้าร่วมกิจกรรม/ประกอบกิจกรรมทางพุทธศาสนา * หมายถึง การปฏิบัติในสิ่งที่มีความเกี่ยวข้องกับศาสนาพุทธ ได้แก่ การตักบาตร การสวดมนต์ การถือศีลห้า การถือศีลแปด การฝึกสมาธิภาวนา และการฟังพระธรรมเทศนา/ฟังป้ำรูกธรรมารมณ์

1.1.1 การตักบาตร หมายถึง เป็นการถวายสิ่งที่จะเป็นกำลังแก่พระภิกษุผู้สืบอาชญาพะพุทธศาสนา

1.1.2 การสวดมนต์ หมายถึง การสูงใจ ท่าให้ใจมั่นคง โดยการรับฟังสวดขอราชาด้วยบทไหว้พระรับพร บทมนต์สักการ บทพระพุทธคุณ บทพระธรรมคุณ บทพระสังฆคุณ

1.1.3 การถือศีลห้า หมายถึง การรักษาปักษ์ของคนให้ต่างออกจากสิ่ว โดยการรักษาความปักษ์ของคน 5 ข้อคือ

* การใช้ค่าว่า "การประกอบกิจกรรมทางพุทธศาสนา" เพื่อเป็นการคงเดิมชื่อของกิจกรรมที่สำนักงานสถิติแห่งชาติได้ตั้งไว้

- 1) ไม่รู้
- 2) ไม่ลักษณะ
- 3) ไม่ประพฤติมิดในกาม
- 4) ไม่พูดปด
- 5) ไม่เสพของมีน เน่าให้โทษ

- 1.1.4 การถือศีลยาบดี มีการรักษาศีล 8 ข้อศีลการเพิ่มเติมจาก 5 ข้อดังนี้
- ข้อ 3. เปเลี่ยนจากไม่ล่วงในกาม เป็น เว้นจากการเสพกาม
 - ข้อ 6. เว้นจากการกินอาหารยานวิกาล คือ ตั้งแต่เที่ยงถึงเข้า วันรุ่งขึ้น
 - ข้อ 7. เว้นจากการดูดแต่งร่างกายด้วย เครื่องประดับ และของหอม และ เว้นจากการดูดการละเล่น
 - ข้อ 8. เว้นจากการนอนที่นอนอันสูงใหญ่ ภายในยัดด้วยผุ่มและสาลี
- 1.1.5 การฝึกสมาริภวนา หมายถึง การฝึกใจให้มีง ทางให้ใจมีพัลลัง มีความหนักแน่น เช่นแข็ง ทนต่อการยั่วยุ เพื่อที่จะรักษาเป้าหมาย ชีวิตไว้ได้สมบูรณ์
- 1.1.6 การฟังพระธรรม เทศนา/ฟังปารุกถอดธรรม ในทางพุทธศาสนา ถือการสัตบพระธรรม เทศนาที่พระภิกษุสูงศักดิ์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิบรรยาย แสดงปารุกถอดธรรม ตอบปัญหาธรรม อาจมีอุปกรณ์การสอนอื่น ประกอบ เช่น มีการฉายสไลด์ หรือภาพอนดร์ พร้อมทั้งเปิด เทป คายนรรยาย

ศูนย์วิทยบรังษัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. ตัวแปรอิสระ

- 2.1 อายุ หมายถึง อายุเพิ่มปีของเยาวชน ณ วันที่เก็บข้อมูล แบ่งออก เป็น 2 กลุ่มคือ อายุระหว่าง 15-19 ปี และ 20-24 ปี
- 2.2 เพศ หมายถึง เพศของเยาวชนแบ่ง เป็น เพศชาย-หญิง

2.3 ขนาดของครัวเรือน หมายถึง จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่เยาวชนอาศัยอยู่ โดยจัดออกเป็น 3 ขนาด ได้แก่ ครัวเรือนขนาดเล็กมีสมาชิก 1-4 คน, ครัวเรือนขนาดกลางมีสมาชิก 5-6 คน และครัวเรือนขนาดใหญ่มีสมาชิกตั้งแต่ 7 คนขึ้นไป

2.4 ระดับการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาสูงสุดของเยาวชน ใน การศึกษาครั้งนี้ จำแนกระดับการศึกษาออกเป็น 3 ระดับ คือ ระดับประถมศึกษาและต่ำกว่า, ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและเทียบเท่า และระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและสูงกว่า

2.5 ภาระการมีงานทำ หมายถึง การทำงานหรือประกอบอาชีพของเยาวชน ณ วันเก็บข้อมูล โดยจำแนกออกเป็น 3 กลุ่ม คือ เป็นนักเรียน, ทำงานภาคเกษตรกรรม และทำงานนอกภาคเกษตรกรรม

2.6 ภาคที่อยู่อาศัย เป็นการแบ่งพื้นที่ตาม เขตการปกครอง แต่แยกกรุงเทพฯ หนานคร ซึ่งเป็นเมืองที่มีลักษณะพิเศษออกต่างหาก จำแนกออกเป็น 5 ภาค คือ ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ และกรุงเทพมหานคร

2.7 เขตที่อยู่อาศัย หมายถึง เขตที่บ้านเรือนซึ่งเยาวชนอาศัยอยู่ แบ่งเป็น 2 เขต คือ เขตเมือง (เขตเทศบาล) และเขตชนบท (นอกเขตเทศบาล)

วิธีวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลในเบื้องต้น ใช้ตารางร้อยละแสดงลักษณะพื้นฐานทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ทั้งทางด้านประชากร เศรษฐกิจ และสังคม และการประกอบกิจกรรมทางพุทธศาสนา
2. ใช้ตารางไขว้ (Cross-tabulation) และการทดสอบกิจกรรมทางพุทธศาสนา ภาคเหนือ/ภาคกลาง/ภาคใต้/ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กับปัจจัยทางประชากร เศรษฐกิจ และสังคม โดยใช้ตัวแปร เขตที่อยู่อาศัยมาควบคุม
3. ในการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ส่าหรับกิจกรรม การเข้าร่วมกิจกรรม/ประกอบกิจทางพุทธศาสนาฯ ชี้สถิติ-t-สแควร์ ซึ่งเมื่อค่าน้ำ晕ค่าได้แล้วจะนำค่าที่ได้ไปเปรียบเทียบกับค่าตารางt-สแควร์ การศึกษาครั้งนี้ได้หั้งระดับความเชื่อมั่นไว้ที่น้อยกว่า หรือเท่ากับ 0.05 หมายความว่าหากค่าที่คำนวณได้มีมากกว่าค่าที่ปรากฏอยู่ในตาราง และว่า โอกาสที่จะสรุปไม่ถูกต้องด้วยการกล่าวว่า ตัวแปรอิสระมีผลต่อตัวแปรตามจะมี 5 ครั้งใน 100 ครั้ง หรือมีความเชื่อมั่นว่าสรุปผลการศึกษาถูกต้องคิด เป็นร้อยละ 95

ข้อจำกัดของข้อมูล

1. ข้อมูลที่ได้เป็นค่าตอบของหัวหน้าครัวเรือน หรือผู้แทนของครัวเรือนตอบแทนสมាជิกครัวเรือน หันนั้นค่าตอบที่ได้รับ เป็นค่าตอบจากการสังเกตการณ์ ความรู้ ความเข้าใจของผู้ตอบ เก่าแก่ มิใช่เป็นข้อมูลโดยตรงจากเยาวชน
2. ข้อมูลที่ได้จากค่าตอบของผู้อื่น หากให้ข้าดข้อมูล เกี่ยวกับเมืองในเรื่องของเหตุผล ที่ได้เข้าร่วมกิจกรรม หรือมิได้เข้าร่วมกิจกรรมนั้นๆ
3. ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจระดับประเทศ ไม่สามารถให้รายละเอียดเกี่ยวกับหน่วยตัวอย่างที่ต้องการศึกษาได้อย่างสมบูรณ์

ข้อได้ประโยชน์ของข้อมูล

1. เป็นข้อมูลที่ เป็นตัวแทนของประชากรระดับประเทศ สามารถใช้ภาพรวม เป็นกรอบ หรือแนวทางในการศึกษา หรือการทาวริจัยในแนวลึกต่อไปได้
2. เป็นข้อมูลที่มีการสำรวจต่อเมืองทุกรอบ 5 ปี เป็นประโยชน์ในการศึกษาเปรียบเทียบสภาวะทางสังคมในระยะ เวลาที่ต่างกันได้ (สาหัสน์ทั้งข้อการศึกษาเรื่องนี้ได้ผ่านคณะกรรมการ ก่อนรายงานผลการสำรวจครั้งที่ 2 พิมพ์เผยแพร่ เป็นทางการ แต่ผู้ริจัยได้รับอนุญาตให้ใช้ เทบข้อมูล ได้)

สกัดที่นำไปของข้อมูล

คุณวิทยกรพยากรณ์

ข้อมูลที่น่าสนใจส่วนนี้ เป็นการอธิบายลักษณะที่ว่า ไปของข้อมูล ได้แก่ ตัวเปรียบ 6 ตัว คือ การเข้าร่วมกิจกรรม/ประชุมกิจทางพุทธศาสนา 6 ประเภท และข้อมูลที่ เป็นตัวเปรียบ สรุป 6 ตัว คือ อายุ เพศ ขนาดของครัวเรือน ภาค ระดับการศึกษา ภาระการมีงานทำ โดยมีเบ็ดที่อยู่อาศัย เป็นตัวเปรียบ สาหัสน์ข้อมูลที่ เกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมทางพุทธศาสนา คือ การตักบาตร การสวดมนต์ การถือศีลห้า การถือศีลแปด การฝึกสมาธิภาวนา การพัฒนาระบบทุน/ทั้งปัจฉกธรรม

จากการวิเคราะห์ข้อมูล เป้าองค์ต้นโดยการจัดกลุ่มของระดับการเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา ในประเภทต่างๆ ตามแนวค่าตอบที่ให้ไว้ในแบบสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่ากิจกรรมบาง กิจกรรมมีน้อยมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจกรรมการอิศล และการฝึกอบรมอิทธิภาพน่า ดังนั้นผู้วิจัยจึง ได้จัดกลุ่มค่าตอบใหม่ดังปรากฏในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การจัดกลุ่มค่าตอบของการเข้าร่วมกิจกรรมทางพุทธศาสนา

ค่าตอบแบบสอบถาม	ค่าตอบที่ปรับปรุงใหม่
ทุกวัน	เคยทุกวัน
วันพระ, วันสำคัญทางศาสนา	เคยนานาโอกาส
เทสกาล เข้าพรรษา	{
เป็นบางครั้ง	เคยนานา ครั้ง
ไม่เคย	ไม่เคย

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 ร้อยละของเยาวชน จำแนกตามการเข้าร่วมกิจกรรมทางพุทธศาสนา และ เขตเมือง อ่าดี

การเข้าร่วมกิจกรรมทางพุทธศาสนา	ที่ราชอาณาจักร	เขตเมือง	เขตชนบท
1. การศึกษา			
เชยทุกวัน	1.6(250)	0.9(54)	2.0(196)
เชยนานา ครั้ง	48.8(7600)	46.6(2798)	50.2(4802)
เชยบางวันอาทิตย์	8.0(1241)	6.1(367)	9.1(874)
นั่ง เชย	41.6(6488)	46.4(2790)	38.6(3698)
รวม	100.0(15579)	100.0(6009)	100.0(9570)
2. การสวดมนต์			
เชยทุกวัน	7.3(1145)	9.6(575)	6.0(570)
เชยนานา ครั้ง	32.4(5053)	33.8(2029)	31.6(3024)
เชยบางวันอาทิตย์	2.9(446)	1.8(110)	3.5(336)
นั่ง เชย	57.4(8935)	54.8(3295)	58.9(5640)
รวม	100.0(15579)	100.0(6009)	100.0(9570)
3. การรักษาศีลห้า			
เชยทุกวัน	1.2(181)	1.2(76)	1.0(105)
เชยนานา ครั้ง	7.9(1235)	7.2(432)	8.4(803)
เชยบางวันอาทิตย์	1.7(262)	0.8(46)	2.3(216)
นั่ง เชย	89.2(13901)	90.8(5455)	88.3(8446)
รวม	100.0(15579)	100.0(6009)	100.0(9570)

ตารางที่ 4 (ต่อ)

การเข้าร่วมกิจกรรมทางพุทธศาสนา	หัวราชอาณาจักร	เขตเมือง	เขตชนบท
4. การรักษาศีลยา�			
เชยทุกวัน	0.1(9)	0.1(5)	0.0(4)
เชยนานา ครั้ง	1.2(182)	0.7(42)	1.5(140)
เชยบางวันอาทิตย์	0.2(34)	0.1(9)	0.3(25)
ไม่เชย	98.6(15354)	99.1(5953)	98.2(9401)
รวม	100.0(15579)	100.0(6009)	100.0(9570)
5. การฝึกสมานิษฐาน			
เชยทุกวัน	0.1(41)	0.4(27)	0.1(14)
เชยนานา ครั้ง	2.3(358)	3.3(200)	1.7(158)
เชยบางวันอาทิตย์	0.2(28)	0.1(7)	0.2(21)
ไม่เชย	97.3(15152)	96.1(5775)	98.0(9377)
รวม	100.0(15579)	100.0(6009)	100.0(9570)
6. การฟังพระธรรมเทศนา/ฟังป้ำรูปธรรม			
เชยทุกวัน	0.1(16)	0.0(3)	0.1(13)
เชยนานา ครั้ง	25.2(3923)	18.7(1125)	29.2(2798)
เชยบางวันอาทิตย์	8.1(1262)	5.5(333)	9.7(929)
ไม่เชย	66.6(10378)	75.7(4548)	60.9(5830)
รวม	100.0(15579)	100.0(6009)	100.0(9570)

1. การเข้าร่วมกิจกรรมทางพุทธศาสนา

การเข้าร่วมกิจกรรมทางพุทธศาสนา ซึ่งเป็นหัวข้อตามของการศึกษาครั้งนี้ แบ่งเป็น 6 กิจกรรมใหญ่ๆ คือ การตักบาตร การสวดมนต์ การรักษาศีลห้า การรักษาศีลแปด การฝึกสมานิภาวนा และการฟังพระธรรม เทศนา/ฟังป่าสุกธรรม โดยแต่ละกิจกรรมมีลักษณะการกระจาก หัวของข้อมูลฯ แยกตามเขต เมืองและชนบทดังนี้ (ตารางที่ 5)

1.1 การตักบาตร

ประมาณร้อยละ 58 ของเยาวชนทั้งประเทศ เคยร่วมกิจกรรมการตักบาตร ที่เหลือประมาณร้อยละ 42 ไม่เคยตักบาตรเลย

เมื่อจำแนกตามเขต เมืองและ เชนบท เยาวชนที่อยู่ในเขตเมืองที่เคยเข้าร่วมกิจกรรมมีน้อยกว่า เยาวชนที่อยู่ในเขตชนบท กล่าวคือประมาณร้อยละ 60 ของเยาวชนในเขตชนบท เคยตักบาตร ในขณะที่เพียงร้อยละ 54 ของเยาวชนในเขตเมืองเคยเข้าร่วมกิจกรรมประเทศนี้

1.2 การสวดมนต์

เยาวชนทั้งประเทศ เคยมีการเข้าร่วมกิจกรรมการสวดมนต์ประมาณร้อยละ 43 ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมเลขประมาณร้อยละ 57

เมื่อจำแนกตามเขต เมืองและ เชนบท เยาวชนที่อยู่ในเขตเมืองเคยเข้าร่วมกิจกรรมการสวดมนต์ด้วยสัดส่วนที่สูงกว่า เยาวชนในเขตชนบท กล่าวคือ ประมาณร้อยละ 45 ในเขตเมือง และประมาณร้อยละ 41 ในเขตชนบทที่เคยเข้าร่วมกิจกรรมประเทศนี้

1.3 การถือศีลห้า

เมื่อพิจารณาในระดับประเทศ เยาวชนที่เคยเข้าร่วมกิจกรรมการถือศีลห้า มีเพียงร้อยละ 11

เมื่อก็พิจารณา เปรียบเทียบ เชน เมืองและ เชนบทจะเห็นได้ว่า เยาวชนที่อยู่ในเขตชนบทที่เคยเข้าร่วมกิจกรรมการถือศีลห้ามีมากกว่า เยาวชนที่อยู่ในเขตเมือง กล่าวคือ เยาวชนในเขตชนบทประมาณร้อยละ 11 ส่วนในเขตเมืองมี เยาวชน เพียงร้อยละ 9 ที่เคยถือศีลห้า

1.4 การถือศีลแปด

ในระดับประเทศไทย เยาวชนที่เคยร่วมกิจกรรมการถือศีลแปดมีสัดส่วนที่น้อยที่สุด เมื่อนำไปเปรียบเทียบกับกิจกรรมทุกประเภท มีเพียงประมาณร้อยละ 2 เท่าที่น้อยที่เคยเข้าร่วมกิจกรรมประเภทนี้ ที่เหลือประมาณร้อยละ 98 ไม่เคยร่วมกิจกรรมเลย

ความแตกต่างของกิจกรรมการถือศีลแปดระหว่างจوانวน เยาวชนในเขตเมืองและเขตชนบท เช่นเดียวกับกิจกรรมที่ถือศีลห้า กล่าวคือ มีเยาวชนในเขตชนบทประมาณร้อยละ 2 ที่เคยถือศีลแปด ในขณะที่ เยาวชนในเขตเมืองมีเพียงประมาณร้อยละ 1 เท่าที่น้อยที่เคยถือศีลแปด

1.5 การฝึกสมารถภาพนิรานดร์

เยาวชนทั้งประเทศมีการเข้าร่วมการฝึกสมารถภาพนิรานดร์อยู่มาก เช่นเดียวกับกิจกรรมการถือศีลแปด ประมาณร้อยละ 3 เท่าที่น้อยที่เคยเข้าร่วมกิจกรรมนี้ และที่เหลือประมาณร้อยละ 97 ไม่เคยเข้าร่วมการฝึกสมารถภาพนิรานดร์เลย

เมื่อจำแนกดตามเขตเมืองและเขตชนบท มีข้อแตกต่างกันการเข้าร่วมกิจกรรมศีล เยาวชนที่อยู่ในเขตเมืองเคยเข้าร่วมกิจกรรมการฝึกสมารถภาพนิรานดร์มากกว่า เยาวชนที่อยู่ในเขตชนบท กล่าวคือประมาณร้อยละ 4 ของเยาวชนในเขตเมือง ในขณะที่มีเพียงร้อยละ 2 ของเยาวชนในเขตชนบทที่เคยฝึกสมารถภาพนิรานดร์

1.6 การพัฒนาระบบเทคโนโลยี/พัฒนาศักยภาพบุคลากร

ประมาณร้อยละ 33 ของเยาวชนทั้งประเทศ เคยเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาระบบเทคโนโลยี/พัฒนาศักยภาพบุคลากร และประมาณร้อยละ 77 ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมประเภทนี้เลย

เมื่อเปรียบเทียบระหว่าง เยาวชนที่อยู่ในเขตเมืองและชนบท ความแตกต่างระหว่างจوانวน เยาวชนในเขตเมืองและเขตชนบท เท่าที่ชัดเจนว่า เยาวชนที่อยู่ในเขตชนบทมีการเข้าร่วมกิจกรรมนี้มากกว่า เยาวชนที่อยู่ในเขตเมือง กล่าวคือ ร้อยละ 39 ของเยาวชนในเขตชนบทที่เคยพัฒนาระบบเทคโนโลยี/พัฒนาศักยภาพบุคลากร ในขณะที่มีเพียงประมาณร้อยละ 24 ของเยาวชนในเขตเมืองที่เคยเข้าร่วมในกิจกรรมนี้

ตารางที่ 5 ร้อยละของ เยาวชน จำแนกตามการมีส่วนร่วมกิจกรรมทางพุทธศาสนา และ เนตที่อยู่อาศัย

การเข้าร่วมกิจกรรมทางพุทธศาสนา	รวมทั้งประเทศ	เขตเมือง	เขตชนบท
1. การศึกษาธรรมะ			
เชย	58.4 (9091)	53.6(3219)	61.3(5872)
ไม่เชย	41.6 (6488)	46.4(2790)	38.6(3698)
รวม	100.0(15579)	100.0(6009)	100.0(9570)
2. การสวดมนต์			
เชย	42.6 (6644)	45.2(2714)	41.1(3940)
ไม่เชย	57.4 (8935)	54.8(3295)	58.9(5640)
รวม	100.0(15579)	100.0(6009)	100.0(9570)
3. การถือศีลห้าม			
เชย	10.8(1678)	9.2(554)	11.7(1124)
ไม่เชย	89.2(1390)	90.8(5444)	58.3(8446)
รวม	100.0(15579)	100.0(6009)	100.0(9570)
4. การถือศีลยาบถ			
เชย	1.5(225)	0.9(56)	1.8(169)
ไม่เชย	98.6(15354)	99.1(5953)	98.2(9401)
รวม	100.0(15579)	100.0(6009)	100.0(9570)

ตารางที่ 5 (ต่อ)

การเข้าร่วมกิจกรรมทางพุทธศาสนา	รวมทั้งประเทศ	เขตเมือง	เขตชนบท
5. การฝึกสมานิภิวัฒนา			
ชาย	2.7(427)	3.9(234)	2.0(203)
นำ้ชาย	97.3(15152)	96.1(5775)	98.0(9377)
รวม	100.0(15579)	100.0(6009)	100.0(9570)
6. การพัฒนาระบบท่องเที่ยว/ท่องป่าไม้และการอนุรักษ์			
ชาย	33.4(5201)	24.3(1461)	39.1(3740)
นำ้ชาย	66.6(10378)	75.7(4548)	60.9(5830)
รวม	100.0(15579)	100.0(6009)	100.0(9570)

2. ร้อยละของเยาวชน จำแนกตามอายุ และ เขตท่องยุทธศัย

จากตารางที่ 6 เมื่อจำแนกเยาวชนออกเป็น 2 กลุ่มอายุ คือ กลุ่มวัยรุ่นตอนต้น (อายุ 15-19 ปี) และกลุ่มวัยรุ่นตอนปลาย (อายุ 20-24 ปี) ปรากฏว่ามากกว่าครึ่งหนึ่งของเยาวชนร้อยละ 52 เป็นวัยรุ่นตอนต้น (อายุ 15-19 ปี) ที่เหลือร้อยละ 48 เป็นกลุ่มวัยรุ่นตอนปลาย (อายุ 20-24 ปี) และเมื่อจำแนกตามเขตท่องยุทธศัยพบว่า ในเขตเมืองวัยรุ่นตอนต้นร้อยละ 51 และวัยรุ่นตอนปลายร้อยละ 49 ส่วนในเขตชนบทปรากฏว่ามีเยาวชนวัยรุ่นตอนต้นมากกว่าเยาวชนวัยรุ่นตอนปลายเสียน้อยคือ ร้อยละ 53 จำนวนวัยรุ่นตอนต้น และร้อยละ 47 ของจำนวนวัยรุ่นตอนปลาย

ตารางที่ 6 ร้อยละของเยาวชน จำแนกตามอายุ และ เนตที่อยู่อาศัย

อายุ	รวมทั้งประเทศ	เขตเมือง	เขตชนบท
วัยรุ่นตอนต้น (15-19 ปี)	52.1(8117)	50.8(3055)	52.9(5062)
วัยรุ่นตอนปลาย (20-24 ปี)	47.9(7462)	49.2(2954)	47.1(4508)
รวม	100.0(15579)	100.0(6009)	100.0(9570)

3. ร้อยละของเยาวชน จำแนกตาม เพศ และ เนตที่อยู่อาศัย

จากตารางที่ 7 เยาวชนทั่วประเทศที่ตกเป็นตัวอย่าง เป็นหญิงมากกว่าชาย ในอัตรา ร้อยละ 53 ส่วนรับเพศหญิง และร้อยละ 47 ส่วนรับเพศชาย

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบ เนตเมืองและ เนตชนบท สัดส่วนนี้ยังคงถูกเช่นเดิม แต่มีส่วนต่างที่สำคัญใน เนตเมือง ที่มีเยาวชนหญิงสูงถึงร้อยละ 55 และ เยาวชนชาย เพียงร้อยละ 45 ในขณะที่ส่วนต่างใน เนตชนบทมีน้อยที่สุดคือ มีเยาวชนหญิงร้อยละ 52 และ เยาวชนชายร้อยละ 48

ตารางที่ 7 ร้อยละของเยาวชน จำแนกตาม เพศ และ เนตที่อยู่อาศัย

เพศ	รวมทั้งประเทศ	เขตเมือง	เขตชนบท
ชาย	46.9(7310)	45.2(2717)	48.0(4593)
หญิง	53.1(8269)	54.8(3292)	52.0(4977)
รวม	100.0(15579)	100.0(6009)	100.0(9570)

4. ร้อยละของเยาวชน จำแนกตามขนาดครัวเรือน และ เขตที่อยู่อาศัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ได้นับขนาดของครัวเรือนเป็น 3 ขนาดคือ ครัวเรือนขนาดเล็ก (มีสมาชิกในครัวเรือน 1-4 คน) ครัวเรือนขนาดกลาง (มีสมาชิกในครัวเรือน 5-6 คน) และ ครัวเรือนขนาดใหญ่ (มีสมาชิกในครัวเรือน 7 คนขึ้นไป)

จากตารางที่ 8 จะเห็นได้ว่า เยาวชนที่ตก เป็นตัวอย่างทั้งประเทศอาศัยอยู่ใน ครัวเรือนขนาดเล็กมากที่สุด คือร้อยละ 40 รองลงมาคือ เยาวชนที่อาศัยอยู่ในครัวเรือนขนาดกลาง ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันคือร้อยละ 39 ส่วนเยาวชนที่อาศัยอยู่ในครัวเรือนขนาดใหญ่มีเพียง ร้อยละ 21

เยาวชนที่อยู่ในเขตเมือง กระจายกันอยู่ในครัวเรือนทั้ง 3 ขนาด เป็นสัดส่วนแบบ เดียวกับเยาวชนทั้งประเทศ กล่าวคือ อยู่ในครัวเรือนขนาดใหญ่มากที่สุด (ร้อยละ 43) รองลงมา คืออยู่ในครัวเรือนขนาดกลาง (ร้อยละ 36) และน้อยที่สุดคืออยู่ในครัวเรือนขนาดเล็ก (ร้อยละ 22)

สำหรับในเขตชนบทนั้น เยาวชนที่อาศัยอยู่ในครัวเรือนขนาดเล็กและขนาดกลาง มีสัดส่วนใกล้เคียงกันมากคือ ร้อยละ 39 อยู่ในครัวเรือนขนาดเล็ก และร้อยละ 40 อยู่ในครัวเรือน ขนาดกลาง และคงว่าแนวโน้มของครัวเรือนในเขตชนบท เริ่มจะมีขนาดเล็กลง ในขณะที่ขนาดของ ครัวเรือนในเขตเมืองได้ลดลงอย่างเห็นได้ชัด เช่น

ตารางที่ 8 ร้อยละของเยาวชน จำแนกตามขนาดครัวเรือน และ เขตที่อยู่อาศัย

ขนาดครัวเรือน	รวมทั้งประเทศ	เขตเมือง	เขตชนบท
เล็ก (1-4 คน)	39.9 (9956)	41.6 (2499)	38.9 (3724)
กลาง (5-6 คน)	38.6 (6006)	36.2 (2177)	40.0 (3829)
ใหญ่ (7 คนขึ้นไป)	21.5 (3350)	22.2 (1333)	21.1 (2017)
รวม	100.0 (15579)	100.0 (6009)	100.0 (9570)

5. ร้อยละของเยาวชน จาแนกตามระดับการศึกษา และ เขตที่อยู่อาศัย

จากตารางที่ 9 จะเห็นการกระจายของเยาวชนทั้งประเทศตามระดับการศึกษา 3 ระดับ คือ เยาวชนส่วนใหญ่จากการศึกษาระดับประถมศึกษาถึงร้อยละ 55 รองลงมาคือ เยาวชนที่จบการศึกษาระดับมัธยมปลาย (ร้อยละ 21) ไกล์เดียวทันร้อยละ 20 ของเยาวชนที่จบการศึกษา ระดับมัธยมต้น

แบบแผนการกระจายของเยาวชนตามระดับการศึกษาในเขต เมือง เป็นไปเช่นเดียวกับเยาวชนทั้งประเทศ แต่เป็นไปในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันทั้ง 3 ระดับ แสดงว่าเยาวชนในเขต เมือง มีโอกาสในการได้รับการศึกษาสูงกว่าเยาวชนทั่วประเทศ และสูงกว่าเยาวชนในเขตชนบทยิ่งมาก จึงเห็นได้ว่าเยาวชนที่ได้รับการศึกษาระดับมัธยมปลายในเขตชนบทมีเพียงร้อยละ 10 ได้รับการศึกษา ระดับมัธยมต้นร้อยละ 16 ในขณะที่เยาวชนที่ได้รับการศึกษาระดับประถมศึกษามีถึงร้อยละ 74

ตารางที่ 9 ร้อยละของเยาวชน จาแนกตามระดับการศึกษา และ เขตที่อยู่อาศัย

ระดับการศึกษา	รวมทั้งประเทศ	เขต เมือง	เขตชนบท
ประถมศึกษาและต่ำกว่า	55.1 (8957)	35.5 (2054)	73.7 (6903)
มัธยมต้น	19.7 (2991)	25.9 (1503)	15.9 (1488)
มัธยมปลายและสูงกว่า	21.2 (3215)	38.6 (2237)	10.4 (978)
รวม	100.0(15163)	100.0(5794)	100.0(9369)

6. ร้อยละของเยาวชน จาแนกตามภาระการมีงานทำ และ เขตที่อยู่อาศัย

ตารางที่ 10 แสดงว่าเยาวชนที่ตกเป็นหัวอย่างทั้งประเทศประมาณ 1 ใน 3 เป็นนักเรียน ที่เหลือประมาณ 2 ใน 3 เป็นผู้ที่ทำงานในภาค เกษตรกรรม และนอกราชการ เกษตรกรรม ในสัดส่วนที่เท่ากัน

ความแตกต่างระหว่างจำนวนเยาวชนในเขต เมือง และ เขตชนบท เห็นได้ชัด เนื่อง เมื่อ เปรียบเทียบ เยาวชนที่อยู่ในภาค เกษตรกรรมในเขต เมืองมีเพียงร้อยละ 2 นอกจากนั้น เป็นเยาวชนที่กำลังศึกษาอยู่และทำงานในภาค เกษตรกรรม มากกว่าครึ่งหนึ่งของเยาวชนในเขตชนบท

(ร้อยละ 53) ท่างานในภาค เกษตรกรรม เยาวชนอีกประมาณร้อยละ 23 ท่างานนอกภาค เกษตรกรรม มีเยาวชนเที่ยงร้อยละ 24 ที่มีโอกาสได้เรียนหนังสือ

ตารางที่ 10 ร้อยละของเยาวชน จำแนกตามภาระการมีงานทำ และเขตที่อยู่อาศัย

ภาระการมีงานทำ	รวมทั้งประเทศ	เขตเมือง	เขตชนบท
เป็นนักเรียน	34.0 (5015)	49.7 (2776)	24.4 (2239)
ในภาค เกษตรกรรม	33.5 (4941)	2.2 (123)	52.6 (4818)
นอกภาค เกษตรกรรม	32.5 (4796)	48.1 (2960)	23.0 (2106)
รวม	100.0(14752)	100.0(5589)	100.0(9163)

7. ร้อยละของเยาวชน จำแนกตามภาค และเขตที่อยู่อาศัย

จากตารางที่ 11 เยาวชนที่เป็นตัวอย่างจำแนกตามภาคตั้งนี้คือ เยาวชนที่อาศัยอยู่ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือสูงสุดคือ ร้อยละ 28.8 รองลงมาคือ เยาวชนที่อาศัยอยู่ภาคกลาง ร้อยละ 23.2 ในกรุงเทพมหานครร้อยละ 20.0 ภาคเหนือร้อยละ 14.5 และภาคใต้ร้อยละ 13.7 ตามล่าดับ

ประมาณครึ่งหนึ่งคือร้อยละ 51.7 ของเยาวชนในเขตเมือง เป็นผู้ที่อยู่ในเขต กรุงเทพมหานคร และที่เหลือกระจายไปอยู่ตามภาคต่างๆ ตัวสัดส่วนที่ใกล้ เทียงกันระหว่างร้อยละ 10-13

ตารางที่ 11 เขตชนบท เยาวชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากที่สุดคือ ร้อยละ 38.5 รองลงมาคือ เยาวชนภาคกลางร้อยละ 29.4 ในภาค เหนือร้อยละ 15.1 และภาคใต้ร้อยละ 15.1 ตามล่าดับ

ตารางที่ 11 ร้อยละของเยาวชน จำแนกตามภาค และ เนื้อที่อยู่อาศัย

ภาค	รวมทั้งประเทศ	เขตเมือง	เขตชนบท
เหนือ	14.4(2236)	10.1(604)	17.1(1632)
ตะวันออกเฉียงเหนือ	28.8(4483)	13.3(799)	38.5(3684)
ใต้	13.7(2132)	11.5(689)	15.1(1443)
กลาง	23.2(2619)	13.4(808)	29.4(2811)
กรุงเทพฯ	20.0(3109)	51.7(3109)	-
รวม	100.0(15579)	100.0(6009)	100.0(9570)

ศูนย์วิทยบริพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย